

Sygn. akt: II K 262/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17.07.2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Jacek Kulesza

Protokolant – Anna Pełka

w obecności prokuratora – Mariusza Janiaka

po rozpoznaniu w dniu 17.07.2015 r. sprawy **K. D.**, ur. (...) w T., syna M. i B. z d. W., skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30.06.2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 632/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.02.2009 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 20.02.2012 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności; Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w dniu 23.02.2009 r.

II. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 29.03.2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 768/11 za czyny z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniach: 12.07.2011 r., 25.07.2011 r., w sierpniu 2011 r., 15.09.2011 r. i 23.09.2011 r., po przyjęciu, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu 10.10.2011 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 6 (sześciu) lat próby. W okresie próby skazany oddany został pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 23.01.2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary.

III. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 28.04.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 527/13 za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 226 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 161 § 2 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby.

IV. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 13.05.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 244/14 za czyn z art. 289 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 17.09.2013 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 3.09.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 123/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 30.11.2012 r. na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

orzeka

1. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt III-V wymierza skazanemu K. D. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;
3. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w pkt I-II;
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. W. kwotę 147,60 złotych tytułem nieopłaconego wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu wraz z podatkiem od towarów i usług;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt: II K 262/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy i ujawnionego w toku rozprawy głównej sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. D. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30.06.2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 632/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.02.2009 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 20.02.2012 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności; Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w dniu 23.02.2009 r.

II. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 29.03.2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 768/11 za czyny z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniach: 12.07.2011 r., 25.07.2011 r., w sierpniu 2011 r., 15.09.2011 r. i 23.09.2011 r., po przyjęciu, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu 10.10.2011 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 6 (sześciu) lat próby. W okresie próby skazany oddany został pod dozór kuratora. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 23.01.2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary.

III. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 28.04.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 527/13 za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 226 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 161 § 2 k.k., popełniony w dniu 23.03.2013 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby.

IV. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 13.05.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 244/14 za czyn z art. 289 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 17.09.2013 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 3.09.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 123/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 30.11.2012 r. na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Pismem datowanym na dzień 1 kwietnia 2014 r. skazany K. D. wniósł o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego na zasadzie absorpcji w oparciu o orzeczone wobec niego kary.

K. D. karę pozbawienia wolności odbywa od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 23 marca 2018 r. Jego zachowanie w czasie odbywania tej kary jest przeciętne. Skazany został ukarany dyscyplinarnie. K. D. nie uczestniczy w nieformalnych strukturach podkultury więziennej, w stosunku do przełożonych prezentuje postawę regulaminową, w gronie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, karę odbywa w systemie zwykłym, zaś z nałożonych obowiązków wywiązuje się prawidłowo. Z drugiej strony skazany krytycznie wypowiada się na temat swego wcześniejszego trybu życia oraz popełnionych przez siebie przestępstw.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: wyroków oraz postanowień orzeczonych w powołanych wyżej sprawach, opinii z Aresztu Śledczego W. B. (k. 11-12, 67-67v, 117-119), danych o karalności skazanego (k. 102-103) oraz jego wniosku (k.2).

Sąd zważył, co następuje:

Wszystkie przestępstwa wymienione w komparycji wyroku skazany K. D. popełnił przed 1 lipca 2015 r. oraz przed tą datą orzeczono prawomocnie kary za te przestępstwa. W przypadku tej grupy wyraźne uregulowanie w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wyłącza możliwość stosowania Kodeksu karnego w nowym brzmieniu. A więc w takich sprawach wyrok łączny powinien być wydany na podstawie dotychczasowych przepisów o karze łącznej (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod redakcją Włodzimierza Wróbla str. 912).

Przepis art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r.) stanowi, że jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Podkreślić przy tym należy, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Jak wyżej wskazano, pierwszy chronologicznie z ww. wyroków wyrok skazujący wobec K. D. orzeczony został przez Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie II K 527/13 (pkt III). Zanim zapadł wyrok w ww. sprawie, oprócz przestępstw przypisanych mu w tej sprawie K. D. dopuścił się również występków, za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 244/14 (pkt IV) i wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 3 września 2014 r. w sprawie II K 123/13 (pkt V).

We wszystkich sprawach wskazanych w poprzednim akapicie wymierzone zostały skazanemu kary pozbawienia wolności. Spośród kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu kary orzeczone w sprawach o sygn. akt: II K 244/14 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim oraz w sprawie II K 123/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym były karami bezwzględnymi. Z kolei kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt: II K 527/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim została warunkowo zawieszona na okres próby 5 lat. Mając na względzie powyższe rozważania sąd doszedł do przekonania, że podstawą wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie niniejszej mogły być jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone mu we wszystkich trzech sprawach wskazanych w tym akapicie.

Pomiędzy czynami popełnionymi przez K. D., za które ww. skazany został w sprawie o sygn. akt: II K 527/13 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim a czynem, za który ww. skazany został w sprawie II K 244/14 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim, czy wreszcie czynem, za który został skazany w sprawie II K 123/13 Sądu

Rejonowego w Wołominie, w których wymierzono mu kary stanowiące podstawę orzeczenia w niniejszej sprawie kary łącznej, w zasadzie brak jest jakiegokolwiek związku, poza tym, że czyny przypisane mu w ww. sprawach skazany popełnił w bliskich odstępach czasowych.

W myśl przepisu art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając w odniesieniu do kary pozbawienia wolności 15 lat.

W sprawie o sygn. akt: II K 527/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim wymierzone zostały skazanemu kary: cztery kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara roku pozbawienia wolności, w sprawie II K 244/14 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim wymierzona została skazanemu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności. Z kolei w sprawie II K 123/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wołominie wymierzona została skazanemu kara 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Zatem kara łączna pozbawienia wolności w ww. sprawach mogła być wymierzona skazanemu w granicach od roku do 4 lat i 7 miesięcy.

Powyzsze okoliczności, w przekonaniu sądu, przemawiałyby za orzeczeniem wobec skazanego kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji bardziej zbliżonej do kumulacji kar niż ich absorpcji. Za takim orzeczeniem przemawiałby również fakt, że w stosunku do skazanego zachodzi niewątpliwie negatywna prognoza kryminologiczno-społeczna wynikająca z faktu jego wielokrotnej karalności. Jednakże z drugiej strony – wymierzając K. D. karę łączną pozbawienia wolności, sąd nie mógł nie wziąć pod uwagę zasadniczo pozytywnych opinii o nim z zakładu penitencjarnego. Nie sposób było nie dostrzec też stosunkowo bliskiego związku czasowego pomiędzy czynami, za które ww. skazany został w ww. sprawach. Mając na względzie te okoliczności sąd uznał, że kumulacja kar czy też wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji zbliżonej do kumulacji kar przekraczałoby potrzeby resocjalizacyjne. Z kolei zastosowanie przy wymiarze kary łącznej orzeczonej wobec K. D. zasady absorpcji, czy też zasady asperacji w postaci bardzo zbliżonej do absorpcji, byłoby dla niego jedynie nagrodą, a także sprzeciwiałoby się wymogom prewencji ogólnej. W tym miejscu zauważyć należy, że priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, zaś kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji – wyjątkiem. Żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę, gdyż zasada kumulacji byłaby formą odpłaty, zaś zasada absorpcji – formą nagrody (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 06/2005).

Kierując się treścią przepisu art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz biorąc za podstawę kary wymierzone z osobna za wszystkie pozostające w realnym zbiegu przestępstwa przypisane skazanemu w sprawach podlegających łączeniu, sąd wymierzył skazanemu K. D. w pkt 1 wyroku karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem sądu orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Ponadto podkreślić należy, że popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKa 154/01).

Co prawda w myśl przepisu art. 89 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, jednakże warunkiem zawieszenia wykonania kary łącznej jest wystąpienie przesłanek wskazanych w art. 69 k.k. Zatem można warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary należy wziąć pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Zachowanie K. D. po popełnieniu przestępstwa, za które skazany on został w

sprawie o sygn. akt II K 527/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Mazowieckim, nie pozwala przyjąć, że zachodzi co do niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Za przyjęciem tej tezy przemawia też fakt wielokrotnej karalności skazanego. Dlatego też orzekając w niniejszej sprawie, nawet przy uwzględnieniu zasadniczo pozytywnych dla skazanego opinii o nim z zakładów penitencjarnych, sąd podzielił stanowisko Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim wydane w sprawie II K 244/14 oraz stanowisko Sądu Rejonowego w Wołominie, wynikające z treści wyroku orzeczonego w sprawie o sygn. akt II K123/13, a więc ostatniego chronologicznie wyroku skazującego wydanego wobec K. D., że w stosunku do ww. skazanego nie zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary określone w art. 69 k.k. Konstatacja ta jest tym bardziej aktualna zważywszy na okoliczność, że wymierzona skazanemu kara łączna przekracza 2 lata pozbawienia wolności. Jednocześnie wskazać należy, iż nie ma możliwości nie brania pod uwagę w wyroku łącznym wyroku ze sprawy II K 527/13, w której kara pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd zastosował art. 89 § 1 a k.k., który stanowi, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W zakresie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego w sprawach o sygn. akt V K 632/09 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wołominie za czyn popełniony w dniu 23 lutego 2009 r. oraz w sprawie II K 768/11 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Węgrowie za czyn popełniony w okresie od 12 lipca 2011 r. do 23 września 2011 r. oraz za czyn popełniony w dniu 10 października 2011 r. brak było warunków do wydania wyroku łącznego. Wskazane w sprawie II K 768/11 czyny popełnione zostały po orzeczeniu wyroku w sprawie o sygn. akt V K 632/09. Zatem nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w oparciu o kary wymierzone we wskazanych wyżej wyrokach. Dlatego też w tym zakresie postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 572 kpk.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu sąd orzekł na podstawie § 14 ust. 5, § 16 oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity – Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Sąd, uwzględniając aktualną sytuację materialną i rodzinną skazanego oraz fakt odbywania przez niego kary pozbawienia wolności, zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, mając w tym zakresie na uwadze treść przepisu art. 624 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak powyżej.